

момъкъ и се убедилъ, че Лука е негъръ съ явни черти на бушменъ; той не само твърдѣлъ, че е живѣлъ съ стадо отъ павиани, но и притежавалъ такива особености въ строежа на тѣлото си, които напълно потвърждавали това. Когато Лука се съблѣкълъ, а особено кога почналъ да бѣга на четири крака, гърдитѣ му били въ необикновена степенъ обърнати напредъ, гърбътъ му ималъ силно развити мускули, поязната му частъ била извънредно гъвкава. Нѣмало никакви признаци отъ парализия, които въ други случаи могатъ да заставятъ болния да ходи на четири крака. Лука билъ възрастенъ мжжъ, напълно здравъ и тѣлесно и умствено.

За своя животъ въ стадото на павианитѣ той разказва следното:

„Азъ мога да си спомня много малко отъ живота си съ павианитѣ. Храната ми се състоеше главно отъ щурци, страусови яйца, кактуси — опунции, зелени царевичи и медъ отъ диви пчели. Единъ страусъ (камилска птица) ме ритна въ главата, когато му ограбвахъ гнѣздото, и често ме жилѣха пчелитѣ, когато вадѣхъ меда отъ кошеритѣ имъ.

Веднажъ, когато бѣхъ заетъ да търся храна, паднахъ отъ една скала и си счупихъ лѣвия кракъ.

Когато живѣхъ съ павианитѣ, ходѣхъ на четири крака и спѣхъ въ гжсталака съвсемъ голъ.

Веднажъ, като търсѣхъ храна заедно съ моитѣ другари — павиани, двама стражари почнаха да ни стрелятъ съ револвери. Азъ много се старахъ да избѣгамъ, ала бѣхъ хванатъ и откаранъ съ конь отъ единия стражаръ. Не мога да си спомня мѣстото, гдето ме хвана полицията“.

Този простичкъ разказъ Лука повтаря, откакъ се е научилъ да говори. Въ полза на неговата правдивостъ говорятъ и официалнитѣ съобщения на мѣстнитѣ власти, а сжщо тѣй и нѣкои особености въ тѣлесния строежъ на Лука